

N:o 165.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 maj 1904.

— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete, dels ock Kungl. Maj:ts proposition angående kostnaderna för utvidgning af riksförsäkringsanstaltens och postsparbankens verksamhet.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 6.)

Till Konungen.

l:o.

Uti en den 26 mars innevarande år till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kungl. Maj:t, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogadt förslag till lag om ändrad lyd-

delse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete.

Emot Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning har Riksdagen icke haft något att erinra och har Riksdagen alltså, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förenämnda förslag, antagit följande

Lag

om ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete skall hafva följande ändrade lydelse:

Arbetsgivare, som enligt 10 § i riksförsäkringsanstalten försäkrar sina arbetare mot olycksfall, vare berättigad att genom försäkring i samma anstalt betinga arbetarne, utöfver den ersättning som enligt 4 § utgår, sjukhjälp eller lifränta enligt de grunder, som i 4 § sägas, sålunda, att arbetare, hvilken genom olycksfallet lidit väsentlig nedsättning af arbetsförmågan, skall, ehvad nedsättningen af arbetsförmågan varar mer än sextio dagar eller ej, erhålla sjukhjälp för tiden från det skadan inträffade, samt att åt arbetare, hos hvilken, i följd af skada som i 4 § 2 mom. afses, förlusten eller minskningen af arbetsförmågan inträdt före sextio-första dagen efter olycksfallet, lifränta skall utgå från den tid, då förlusten eller minskningen inträdde.

Vill arbetsgivare, som utöfvar annan verksamhet, än i denna lag afses, genom försäkringsanstalten bereda ersättning enligt de i denna lag stadgade grunder för skada till följd af olycksfall, som härflyter från utöfningen af den verksamhet, vare därtill berättigad.

Har sådan försäkring, som i denna § sägs, ägt rum, skall hvad i denna lag finnes stadgadt i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Denna lag skall träda i kraft den 1 oktober 1904.

2:o.

Med bifall till hvad uti en jämväl den 26 sistlidne mars till Riksdagen aflåten proposition Eders Kungl. Maj:t, under förutsättning att den

föreslagna lagen om ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete blefve af Riksdagen antagen, föreslagit, har Riksdagen medgifvit,

att kostnaderna för den utvidgning af riksförsäkringsanstaltens och postsparbankens verksamhet, som häraf blir en följd, må bestridas från arbetareförsäkringsfondens intressemedel;

att från och med år 1905 det belopp å förslagsvis 58,000 kronor, som, enligt Riksdagens skrifvelse den 13 maj 1902, får under däri föreskrifna villkor årligen användas till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid densamma, må ökas till förslagsvis 74,200 kronor; samt

att likaledes från och med år 1905 det belopp å förslagsvis 25,000 kronor, som enligt samma skrifvelse får årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsombuden, må ökas till förslagsvis 31,000 kronor.

Stockholm den 19 maj 1904.

Med undersätlig vördnad.
